

3.2.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการระบบพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ทุกจังหวัดดำเนินงานใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะในเรื่องการจัดตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด ที่มีผู้แทนจากองค์กรคนพิการทุกประเภทเข้าร่วม โดยมีการประชุมปีละ 2-4 ครั้ง บางจังหวัด (เชียงราย, นครศรีธรรมราช) มีการจัดตั้งคณะทำงานด้านต่างๆเพื่อไม่มีการครอบงวมทุกมิติ บางจังหวัดมีปัญหา ที่มีอนุกรรมการลาออก และยังแต่งตั้งใครไม่ได้ทำให้ขาดดำเนินการล่าช้า (ชลบุรี) ด้านงบประมาณมักมีจำกัด แต่บางจังหวัดถือว่าไม่ใช่ปัญหา เพราะพยายามใช้งบต้นสังกัดและหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพในการดำเนินงานอันเป็นกลยุทธ์แก้ไขปัญหามาตรฐานขั้นต่ำที่นายก่องเอาเป็นตัวอย่าง(นครศรีธรรมราช) ด้านการจดทะเบียนทุกจังหวัดเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะช่วงหลังเนื่องจากมีแรงจูงใจเรื่องการได้รับประโยชน์ชัดเจนจากความพิการ โดยมีเงื่อนไขการจดทะเบียนเป็นสำคัญ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพยายามทำงานเชิงรุก เพื่อค้นหาครหา รับรองความพิการ ดำเนินการจดทะเบียนให้รวดเร็วขึ้น ส่วนแล้วแต่ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างดี การที่คนพิการออกมาจดทะเบียนเพิ่มมากขึ้นถือเป็นพื้นฐานในการทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิและบริการ แต่ก็มีบางจังหวัดที่มีปัญหา เช่น ลงพื้นที่ยังไม่ทั่วถึง เพราะกำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ เขตพื้นที่กว้างขวาง ผู้พิการลำบากในการเดินทาง ส่งสมุดทะเบียนล่าช้า (นครราชสีมา) ยังมีค่านิยมไม่เปิดเผยตัวและครอบครัวคิดว่าสามารถเลี้ยงดูคนพิการได้ (เชียงราย) มีคนพิการจากที่อื่นเข้ามาศึกษา และทำมาหากินมาก (ชลบุรี)

บริการพื้นฐานที่จัดให้คนพิการมีเพิ่มขึ้นทุกด้านทุกจังหวัด โดยเฉพาะด้านการศึกษา เช่น มีโครงการโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม โครงการห้องเรียนคู่ขนาน โครงการเปลี่ยนบ้านเป็นโรงเรียน เปลี่ยนบ้านเป็นครู มีการอบรมครูผู้สอน อบรมพ่อแม่และผู้ดูแลผู้พิการ มีการจัดหาเครื่องอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาสำหรับเด็กพิการ ด้านสาธารณสุขมีโครงการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ด้านอาชีพส่วนให้เป็นการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระสำหรับผู้พิการ การฝึกอบรมอาชีพและการสนับสนุนทุนประกอบอาชีพให้ผู้พิการและผู้ดูแล และการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆในแต่ละพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัดในกระบวนการเพื่อคนพิการ ทั้งนี้รายละเอียดเพิ่มเติมจะได้นำเสนอในรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป ภายหลังจากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐต้นสังกัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

3.2.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งขององค์กรคนพิการและเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

การเมืององค์กรคนพิการระดับจังหวัดอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีครบทุกประเภทหรือเกือบทุกประเภทในระดับอำเภอ ทั้งยังมีการขยายสู่ระดับตำบลและมีการพบปะกันค่อนข้างสม่ำเสมอ (เชียงราย, นครศรีธรรมราช, นครราชสีมา) องค์กรเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานท้องถิ่นบ้าง จากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการบ้าง โดยต้องเขียนโครงการเพื่อรับการพิจารณา บางจังหวัดที่ขาดบุคลากรที่มีความสามารถในการเขียนโครงการอาจมีปัญหาต่อองค์กร

ก็พยายามให้ความรู้โดยการจัดฝึกอบรมให้ (ชลบุรี) หรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กร
เอกชน เช่น โรดาร์ ธรรมิกชน ฯลฯ และองค์กรคนพิการในจังหวัดส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลที่เป็น
ประโยชน์ และวิทยากรให้ความรู้จากหน่วยงานราชการ ความช่วยเหลือเหล่านี้ส่งผลให้องค์กร
เอกชนสามารถเผยแพร่ความรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อคนพิการได้โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ และ
โดยอาสาสมัครที่ลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน แต่บางจังหวัด (ชลบุรี) ก็ยังมีความเห็นว่าวิทยุชุมชนแทบไม่มี
รายการที่เป็นประโยชน์ต่อคนพิการเลย นอกจากนั้นเกือบทุกจังหวัดเห็นว่ายังขาดสื่อที่เข้าถึงคนพิการ
ในแต่ละประเภทอย่างเพียงพอ แต่การมีองค์กรแกนนำที่เข้มแข็งก็สามารถช่วยผ่อนคลาปัญหา
ดังกล่าวนี้ได้บ้าง

3.2.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างเสริมเจตคติที่ดีของคนพิการ ครอบครัว และสังคมที่มีต่อความ พิการและคนพิการ

ส่วนใหญ่เจตคติของคนพิการ ครอบครัว และสังคมที่มีต่อความพิการและคนพิการ
ทุกจังหวัดจะดีขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ยังไม่ค่อยดีเมื่อเทียบกับความคาดหวัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 3
ประการ

1. ตัวผู้พิการเองไม่ยอมรับสภาพ ไม่ชวนช่วยพัฒนาตนเอง
2. ครอบครัว ยังไม่เห็นความสำคัญหรือมีข้อจำกัดเรื่องเวลาและค่าใช้จ่ายในการ
พัฒนาความพิการ หรือคิดว่าสามารถเลี้ยงดูสมาชิกพิการของครอบครัวได้เอง
3. องค์กร ไม่ได้ประสานความช่วยเหลือในการกระตุ้นสำนึก และการอำนวยความสะดวก
สะดวกในการเข้าถึงโอกาสการพัฒนา

ในเรื่องการมีงานทำของคนพิการทั้ง 4 จังหวัด ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพอิสระ
ตามที่ครอบครัวเคยทำ หรืออาชีพอิสระเล็กๆน้อยๆที่พอทำได้ การเข้าทำงานในสถานประกอบการ
เป็นไปได้น้อยเพราะเจตคติความไม่จริงใจของสถานประกอบการด้วยเกรงเป็นภาระแม้แต่หน่วยงาน
ราชการเองก็ตาม และแม้กระทั่งข้าราชการในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนพิการก็ยังมีค่านิยมเชิงลบต่อ
คนพิการอยู่มาก (ชลบุรี, นครราชสีมา)

ในด้านการดำเนินชีวิตอิสระยังเป็นไปได้น้อย เนื่องจากเป็นแนวคิดสากลที่ยังไม่
แพร่หลายเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย (ชลบุรี) ทำให้ขาดเครื่องอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ช่วย
ความพิการที่พอเพียงในทุกจังหวัด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตอิสระ ดังนั้นคนพิการที่
ดำเนินชีวิตอิสระได้ จึงต้องเป็นคนที่มีความรู้ทางเศรษฐกิจดีพอควร พอที่จะจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก
หรืออุปกรณ์ช่วยความพิการให้กับตนเองได้

การยอมรับและยกย่องให้เป็นแกนนำของคนพิการ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการ
ยอมรับสถานภาพก่อนพิการ บางกรณีการยอมรับยกย่องจะเพิ่มขึ้นกว่าเดิมหลังจากพิการแล้ว
(นครราชสีมา) อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อสังเกตว่าทุกจังหวัดยังมีปัญหาเรื่องขาดการสร้างแกนนำคนพิการรุ่น
ใหม่เพื่อเข้ามารับช่วงภารกิจของแกนนำรุ่นก่อนๆ ที่กำลังเสื่อมถอยกำลังวังชาไปทุกที่ตามอายุ

3.2.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของคนพิการ

ทั้ง 4 จังหวัด เห็นว่ายุทธศาสตร์นี้เป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ควรจรรงเร่งรัดให้เกิดขึ้นจริงสำหรับคนพิการทุกประเภท และควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ในแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ฉบับที่ 4 ที่เริ่มยกร่างเนื่องจากเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์อื่นๆ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ 3 การทะเลาะไม่สนใจในการบังคับใช้กฎหมาย การขาดผู้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ การขาดการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของหน่วยงานที่รับผิดชอบนับเป็นสาเหตุสำคัญ อันอาจเนื่องมาจากเจตคติ ความสนใจหรืองบประมาณที่ได้รับมีไม่เพียงพอก็เป็นได้ แต่บางหน่วยงานที่เห็นความสำคัญ ก็พยายามแก้ไขข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ โดยการพยายามหาช่องทางทำอย่างประหยัด เช่น เอรางเหล็กมาทำที่ลาดชัน หรือการคิดกริ่งให้คนพิการกดขอให้เจ้าหน้าที่มาให้บริการชั้นล่างเพื่อความสะดวกของคนพิการเป็นต้น(นครราชสีมา)หรือจัดงานเพื่อระดมทุนมาใช้แก้ปัญหาด้วยวิธีต่างๆ

สถานที่ราชการที่สร้างมาก่อนมี พรบ.ควบคุมการก่อสร้างส่วนใหญ่ยังละเลยในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการจัดให้มีเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะ โครงสร้างอาคารไม่สามารถเพิ่มเติมได้พื้นที่จำกัดหรือเป็นที่เช่าไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ แต่ก็ยังมีบางแห่งที่มีความพยายาม เช่น สับเปลี่ยนสถานที่ทำการซึ่งคนพิการต้องมาใช้มากกับสถานที่ของหน่วยงานที่มีการติดต่อกับคนพิการน้อย (นครศรีธรรมราช) แต่สะดวกในการเข้าถึงมากกว่า

อย่างไรก็ดีในทุกจังหวัด ได้มีการจัดสภาพแวดล้อมและเครื่องอำนวยความสะดวก ในสถานที่คนพิการจำเป็นต้องใช้บริการ โดยเฉพาะ โรงพยาบาล สถานือนามัย โรงเรียนที่มีคนพิการเรียนรวมทั้งส่วนใหญ่ของที่ทำกรอำเภอ อบต. อบจ. สถานีตำรวจ บางจังหวัดที่องค์กรคนพิการเข้มแข็ง ได้มีการรวมตัวกันไปยื่นหนังสือ ร้องเรียนผู้ว่าราชการให้จัดการในเรื่องนี้โดยเร่งด่วน (นครราชสีมา)

3.2.5 ข้อคิดเห็นอื่นๆ

3.2.5.1 คนพิการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ เนื่องจากการเข้าทำงานในสถานประกอบการเป็นไปได้น้อย เพราะสถานประกอบการส่วนใหญ่ยังเห็นว่าเกินภาระ ผลงานที่คนพิการทำให้ไม่คุ้มค่าใช้จ่าย จึงยินดีที่จะจ่ายเงินสมทบกองทุนทดแทน โดยเห็นว่าสะดวกกว่า การจ้างคนพิการแม้ในหน่วยงานราชการเองก็ยังฝืนใจทำเพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่าสนับสนุนคนพิการมากกว่าด้วยความจริงใจในการพัฒนาศักยภาพคนพิการอย่างแท้จริง

ดังนั้นจึงควรทุ่มเททรัพยากรไปในเรื่องการฝึกอาชีพอิสระตามศักยภาพและความต้องการของคนพิการให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ โดยมีการติดตามประทับประคองหลังได้รับการฝึกอาชีพไปแล้วจนสามารถตั้งตัวได้จริง เพราะคนพิการไม่ใช่คนปกติที่จะเริ่มทำอะไรได้เองทันที การเข้าไปฝึกงานกับผู้พิการที่มีอาชีพมั่นคงแล้ว แบบ Apprenticeship น่าจะเป็นวิธีการแก้ปัญหานี้ได้ องค์กรคนพิการในพื้นที่ น่าจะเป็นแกนสำคัญในการ

ค้นหาและประสานงานกับผู้พิการที่ประสบความสำเร็จและมีจิตสาธารณะ โดยอาจจะสนับสนุน
ค่าใช้จ่ายบ้างในตอนเริ่มแรก การกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพของคนพิการที่มักหาผู้ค้ำประกันยาก ก็
สามารถแก้ได้โดยผู้พิการที่เป็นผู้ฝึกให้การรับรอง เมื่อคนพิการที่มาฝึกอยู่แสดงความสามารถและ
ความจริงจังจนเห็นผลงาน และอาจจะหักรายได้จากผลงานของผู้พิการระหว่างฝึกงานส่ง ใช้คืนเงินกู้
ได้ด้วย การฝึกเช่นนี้ จะทำให้ผู้พิการที่ตั้งตัวได้แล้วมีผู้ช่วยงาน ขณะเดียวกันก็ได้ช่วยประคับประคอง
ให้คนพิการมือใหม่มีประสบการณ์ทำงานจนสามารถตั้งตัวได้

นอกจากนั้นภาครัฐและเอกชนควรสนับสนุนการใช้บริการและผลผลิตที่เกิดจากฝีมือ
ของคนพิการ โดยการส่งวิทยากรมาช่วยปรับปรุงรูปแบบ (design) ให้ทันสมัย เป็นตัวกลางในการ
ติดต่อประสานงานหาแหล่งอุปทานทั้งในและนอกประเทศส่งเสริมกำลังใจโดยการประกวดหรือ
รับรองคุณภาพผลงานเพื่อให้มีพลังในการปรับปรุงคุณภาพยิ่งขึ้น (นครศรีธรรมราช
นครราชสีมา)

3.2.5.2 คนพิการจำเป็นต้องไปติดต่อรับบริการจากสถานพยาบาลอยู่ตลอดเวลาสถาน
พยาบาลส่วนใหญ่จะจัดสภาพแวดล้อมและเครื่องอำนวยความสะดวกในสถานบริการที่คนพิการ
เข้าถึงอยู่แล้ว (ทางลาด, ราวบันได, ห้องสุขา) แต่ควรเพิ่มเรื่องการจัดคิวรับบริการสำหรับผู้พิการเป็น
พิเศษ (อาจร่วมกับผู้สูงอายุก็ได้) เนื่องจากผู้พิการบางประเภทไม่สามารถรอนานได้ ด้วยสภาพความ
บกพร่องของตน (ผู้ป่วยทางกายและทางจิตใจ ออทิสติก)

นอกจากนั้นการเดินทางไปรับบริการของผู้พิการยังมีปัญหาอีก ต้องพึ่งพาผู้อื่น นับเป็น
อุปสรรคสำคัญในการเข้ารับบริการสุขภาพ (ชลบุรี) จึงควรจัดหาพาหนะให้ผู้พิการ (นครราชสีมา)
หรือกำหนดให้รถสาธารณะจัดบริการที่สะดวกสำหรับคนพิการอย่างน้อยในเส้นทางที่ผ่าน
สถานพยาบาลในช่วงเร่งด่วน รวมทั้งแก้ไขบริการขนส่งมวลชนให้คนพิการสามารถเข้าถึงได้
ตลอดเวลาโดยไม่มีข้อจำกัด (เช่น มีลิฟต์แล้วไม่เปิดให้คนพิการ/ผู้สูงอายุใช้ หรือมีข้อกำหนดว่า
จะต้องขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาก่อน) หรือบางแห่งมีที่จอดรถสำหรับคนพิการ แต่ถูกใช้โดยคนอื่น
เฉพาะอย่างยิ่งเข้าหน้าตัวเอง โดยอ้างว่าคนพิการนานๆมาครั้ง)

โดยสรุปการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ จะต้อง
แก้ปัญหาเรื่องมีการจัดทำให้แต่ไม่เหมาะสม (เช่น ทางลาดชันมาก อาจเป็นอันตรายต่อคนพิการที่เข็น
รถเอง) มีแล้วแต่ถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น (ห้องสุขาคนพิการ กลายเป็นห้องเก็บของสัมภาระ)
มีแล้วแต่ขาดการพิทักษ์สิทธิ (ที่จอดรถคนพิการถูกคนอื่นแย่งจอด) มีแล้วตามกฎหมายแต่อ้างว่าหมด
งบต้องไม่คุ้มค่า (ลิฟต์รถไฟฟ้าใต้ดิน และBTS ไม่เปิดใช้จนกว่าจะได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา เพราะ
อ้างว่าเปลืองไฟ และมีบันไดเลื่อนอยู่แล้ว) เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องแก้ไขโดยด่วนเพื่อการเข้าถึง
บริการของผู้พิการได้ตลอดเวลา

3.2.5.3 สภาพความเป็นเมืองทำให้การดูแลเอาใจใส่คนพิการลดลง (เช่นเดียวกับผู้สูงอายุ)
เนื่องจากความเร่งด่วนในการใช้ชีวิตและการแข่งขันกันเพื่อความอยู่รอด ฯลฯ ความเอื้ออาทรที่คนมี

ต่อผู้พิการจึงลดลง มีผลให้ผู้พิการอยู่ในเมืองที่มีความพร้อมในบริการสุขภาพ แต่ครอบครัวไม่มีเวลาพาไป (ชลบุรี) โดยเฉพาะเมืองท่องเที่ยวที่มีคนพิการเข้ามาใช้ความพิการทำมาหากิน จะเป็นที่ยังเกียจของเจ้าของถิ่น เพราะมองว่าเป็นเรื่องการทำลายทัศนียภาพ ก่อความรำคาญและความรังเกียจแก่นักท่องเที่ยว จึงควรมีมาตรการในการประกอบอาชีพของคนพิการเหล่านี้อย่างเหมาะสม เช่น จัดสถานที่ให้คนพิการได้แสดงความสามารถเพื่อขอรับบริจาคหรือซื้อบริการและผลิตได้อย่างเหมาะสม เช่น สถานที่นวด ที่เล่นดนตรีโดยคนตาบอด ที่ขายอาหารที่ทำโดยคนหูหนวก ที่แสดงการวาดภาพโดยปากและเท้าของผู้พิการทางกาย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้นอกจากเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้พิการแล้ว ยังช่วยให้คนพิการสามารถดำรงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเปลี่ยนเจตคติของสังคมที่มีต่อคนพิการโดยรวมได้ด้วย

3.2.5.4 การให้รางวัลและประกาศเกียรติคุณคนพิการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและการถอดบทเรียนการต่อสู้ชีวิตของผู้พิการที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเผยแพร่ในวงกว้าง จะช่วยให้ทั้งคนพิการและคนทั่วไปเห็นความมุ่งมั่นพากเพียรในการสร้างตนเองและจะมีผลในการเปลี่ยนเจตคติของสังคมได้เป็นอย่างดี

3.2.5.5 การเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมในการทำบุญ การระดมทุนเพื่อช่วยเหลือคนพิการให้ช่วยตัวเองได้ ควรนำมาใช้ทดแทนการระดมทุนเพื่อสร้างถาวรวัตถุที่มีอยู่มากแล้ว เช่น วัด โบสถ์ มัสยิด ฯลฯ หน่วยงานราชการ สามารถเป็นแกนนำในการสร้างตัวอย่างแทนการปลุกเสกเครื่องรางของขลัง ฯลฯ รวมทั้งธุรกิจเอกชนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อประโยชน์ต่อคนพิการเป็นการทดแทนสังคมตามนโยบายการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperate Social Responsibility : CSR) ด้วย และสังคมโดยรวมควรให้ความสนใจและเข้าร่วมในการจัดโครงการเพื่อปลูกจิตสำนึกและจิตอาสาเพื่อคนพิการ เช่น โครงการ Art for all กีฬาคนพิการ ฯลฯ โดยเฉพาะเพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจในอนุชนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อันจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของสังคมต่อความพิการ และผู้พิการในระยะยาวอย่างได้ผล

3.3 สํารวจผลการดำเนินงานระหว่างปี 2550-2552 จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2550-2554 (ครึ่งแผนพ.ศ. 2550-2552) (แบบฟอร์มที่ 2) เกิดจากการตอบแบบสอบถามขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 170 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 42.9 ของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 396 แห่ง) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ได้แก่ตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล ที่ตั้ง(จังหวัด) / ประเภท/ ขนาดของหน่วยงาน จำนวนคนพิการในความดูแลของหน่วยงาน จำนวนคนพิการในความดูแลของหน่วยงาน จำแนกตามประเภทความพิการ คนพิการในความดูแลของหน่วยงานได้จดทะเบียนคนพิการแล้ว คนพิการในความดูแลของหน่วยงานยังไม่ได้จดทะเบียนคนพิการ เหตุผลที่ยังไม่ได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ

การเข้าถึงเบี่ยงชีพของคณพิการในความดูแลของหน่วยงานได้รับเบี่ยงชีพคณพิการ การเข้าถึงเบี่ยงชีพของคณพิการในความดูแลของหน่วยงานไม่ได้รับเบี่ยงชีพคณพิการ การออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ (ตามมาตรา 21 แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการ พ.ศ. 2550) เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการ แผนงาน คณพิการของหน่วยงาน โครงการ /กิจกรรมและบริการทางสังคมที่หน่วยงานของท่านจัดให้แก่คณพิการ ปีงบประมาณ 2550, 2551 และ 2552 รวมงบประมาณสำหรับการจัดทำโครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมให้แก่คณพิการ ปีงบประมาณ 2550, 2551 และ 2552 ลักษณะการดำเนินการ แผนงาน/โครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมของหน่วยงาน และแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมที่จะดำเนินการในอนาคตต่อไป (ปรากฏในภาคผนวกที่ 3) มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1. ตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล

ตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่ง นักพัฒนาสังคม/ผช. นักพัฒนาสังคม/จนท.พัฒนาสังคม จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมา คือ ปลัด/เจ้าพนักงานปกครอง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 นักวิชาการสาธารณสุข/สุขภาพ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป/เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล/ธุรการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 นักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน นักวิชาการทางด้านการศึกษา จำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 เท่ากัน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ นิติกร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

3.3.2. ที่ตั้ง(จังหวัด)ของหน่วยงาน

ผลการสำรวจที่ตั้ง(จังหวัด)ของหน่วยงาน หน่วยงานส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 80 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมา คือ หน่วยงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 36 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และหน่วยงานในจังหวัดเชียงราย จำนวน 29 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ หน่วยงานในจังหวัดชลบุรี จำนวน 25 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 14.7

3.3.3 ประเภทของหน่วยงาน

ผลการสำรวจประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่คือ อบต. จำนวน 114 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมา คือ เทศบาลตำบล จำนวน 47 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 27.6 เทศบาลเมือง จำนวน 4 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเทศบาลนคร จำนวน 3 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีประเภทเป็น อบจ. จำนวน 2 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 1.2

3.3.4 ขนาดของหน่วยงาน

ผลการสำรวจขนาดของหน่วยงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีขนาดของหน่วยงานเป็นขนาดกลาง จำนวน 104 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมา คือ มีขนาดของหน่วยงานเป็นขนาดเล็ก จำนวน 60 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 35.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด มีขนาดของหน่วยงานเป็นขนาดใหญ่ จำนวน 6 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 3.5

3.3.5 จำนวนคนพิการในความดูแลของหน่วยงาน

ผลการสำรวจจำนวนประชากรคนพิการ/ประเภทความพิการในความดูแลของหน่วยงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคนพิการในความดูแลทั้งสิ้น จำนวน 13,544 คน โดยแยกออกเป็นประเภท ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พิการทางการเคลื่อนไหว จำนวน 5,767 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมา คือ พิการทางสติปัญญา จำนวน 2,132 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 พิการการสื่อความหมายหรือการได้ยิน จำนวน 1,658 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 พิการทางการมองเห็นหรือสายตา จำนวน 1,425 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และพิการทางจิตใจ พฤติกรรมหรือออทิสติก จำนวน 1,197 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีความพิการทางการเรียนรู้ จำนวน 758 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

3.3.6 คนพิการในความดูแลของหน่วยงานได้จดทะเบียนคนพิการแล้ว

ผลการสำรวจการจดทะเบียนคนพิการ พบว่า คนพิการในการดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการแล้วทั้งสิ้น จำนวน 12,929 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือนั้นยังไม่ได้ได้รับการจดทะเบียนคนพิการ จำนวน 615 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ซึ่งสาเหตุที่ไม่ได้ไปจดทะเบียนคนพิการ คือ แพทย์ไม่ออกใบรับรอง/ระดับความพิการไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เบี้ยยังชีพ มีปัญหาการเดินทาง อยู่ระหว่างการดำเนินการจดทะเบียน เป็นผู้พิการรายใหม่ ผู้พิการปฏิเสธการไปจดทะเบียน ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแล้ว แพทย์รอดูอาการ รองบประมาณ และยังไม่ได้รับสัญชาติไทย

3.3.7 การเข้าถึงเบี้ยยังชีพของคนพิการ

ผลการสำรวจการเข้าถึงเบี้ยยังชีพของคนพิการ พบว่า คนพิการได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ จำนวน 11,654 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือไม่ได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ จำนวน 1,890 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

3.3.8 การออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ (ตามมาตรา 21 แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550) เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ผลการสำรวจการออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ (ตามมาตรา 21 แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550) เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ได้ออกข้อบัญญัติ

เทศบาลฯ อนุมัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ จำนวน 152 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 89.4 ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ออกข้อบัญญัติ เทศบาลฯ อนุมัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ มีจำนวน 18 หน่วยงาน รวม 26 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 10.6 จำแนกเป็นออก 1 ฉบับ จำนวน 13 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 7.6 รองลงมา ได้ 3 ฉบับ จำนวน 3 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และออก 2 ฉบับ จำนวน 2 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ประเด็นในการออกข้อบัญญัติฯ คือ ด้านเบี้ยยังชีพ/กองทุนคนพิการ จำนวน 9 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ ด้านข้อบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณประจำปี จำนวน 6 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 33.3 และด้านการให้บริการคนพิการ จำนวน 2 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 11.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ได้ออกข้อบัญญัติ เทศบาลฯ อนุมัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ (ตามมาตรา 21 แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550) เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการ จำนวน 1 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 5.6

3.3.9. แผนงานด้านคนพิการของหน่วยงาน ปีงบประมาณ 2550 ,2551 และ 2552 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแผนงาน โครงการด้านคนพิการของหน่วยงาน จำนวน 90 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ส่วนที่เหลือไม่มีแผนงาน โครงการด้านคนพิการของหน่วยงาน จำนวน 80 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 47.1 จำแนกรายปีงบประมาณได้ดังนี้

ปีงบประมาณ 2550 กลุ่มตัวอย่างมีแผนงาน โครงการด้านคนพิการ จำนวน 60 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 35.3

ปีงบประมาณ 2551 กลุ่มมีแผนงาน โครงการด้านคนพิการ จำนวน 64 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 37.6

ปีงบประมาณ 2552 กลุ่มตัวอย่างมีแผนงาน โครงการด้านคนพิการ จำนวน 72 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 42.4

3.3.10 โครงการ /กิจกรรม/และบริการทางสังคมที่หน่วยงานของท่านจัดให้แก่คนพิการ
ปีงบประมาณ 2550 ,2551 และ 2552

3.3.10.1 ปีงบประมาณ 2550 พบว่า มีจำนวนโครงการ /กิจกรรม/และบริการทางสังคมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้แก่คนพิการ รวมทั้งสิ้น 86 หน่วยงาน จำแนกเป็นการจัดทำ จำนวน 1 โครงการ 67 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 77.9 จัดทำ 2 โครงการ จำนวน 14 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ จัดทำ 3 โครงการ จำนวน 3 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 3.51.8 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด 4 โครงการ จำนวน 2 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 2.3

3.3.10.2 ปีงบประมาณ 2551 พบว่า มีจำนวนโครงการ /กิจกรรม/และบริการทางสังคมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้แก่คนพิการ รวมทั้งสิ้น 90 หน่วยงาน จำแนกเป็นการจัดทำ จำนวน 1 โครงการ 62 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 68.9 จัดทำ 2 โครงการ จำนวน 18 หน่วยงาน

คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ จัดทำ 3 และ 4 โครงการ จำนวน 5 หน่วยงานเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

3.3.10. 3 ปีงบประมาณ 2552 มีจำนวนโครงการ /กิจกรรมและบริการทางสังคมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้แก่คนพิการ รวมทั้งสิ้น 91 หน่วยงาน จำแนกเป็นการจัดทำจำนวน 1 โครงการ 60 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 65.9 จัดทำ 2 โครงการ จำนวน 23 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ จัดทำ 3 โครงการ จำนวน 5 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 โครงการ จำนวน 3 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 3.3

3.3.11. งบประมาณสำหรับการจัดทำโครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมให้แก่คนพิการ ปีงบประมาณ 2550, 2551 และ 2552

ผลการสำรวจ พบว่า งบประมาณด้านคนพิการในปีงบประมาณ 2550 พบว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 17,8530,000 บาท ในปีงบประมาณ 2551 พบว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 17,689,800 บาท ในปีงบประมาณ 2552 พบว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 26,370,540 บาท

3.3.12. ลักษณะการดำเนินการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมของหน่วยงาน

ผลการสำรวจ พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ดำเนินการโดยหน่วยงานของตนเอง จำนวน 100 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาดำเนินการโดยร่วมกันระหว่างหน่วยงานของตนกับหน่วยงานอื่น จำนวน 47 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 27.6 (ตารางที่ 18) ซึ่งหน่วยงานที่หรือองค์กรอื่นที่ร่วมกันระหว่างหน่วยงานของตนเองกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อำเภอ เทศบาลเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานสังคมสงเคราะห์ สำนักงานสวัสดิการสังคม สำนักงานกองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ศูนย์พัฒนาสังคม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์สงเคราะห์ประจำหมู่บ้านกองทุน สปสข. อบต. สภากาชาดไทยประจำจังหวัด โรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพศูนย์อนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กองทุนระบบหลักประกันสุขภาพ กลุ่มสุขภาพชุมชน สถานีอนามัย สมาคม/ชมรมคนพิการ และมูลนิธิพระมหาไถ่ เพื่อการพัฒนาคนพิการ วิทยาลัยการท่องเที่ยว โรงเรียนวิวัฒนพลเมืองทองทัพอเรือ 2 เป็นต้น และ ดำเนินการโดยหน่วยงานหรือองค์กรอื่นดำเนินการ จำนวน 24 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ดำเนินการ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานสังคมสงเคราะห์ สำนักงานสวัสดิการสังคม ศูนย์พัฒนาสังคม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน กองทุน สปสข. อบต. สภากาชาดไทยประจำจังหวัด โรงพยาบาล

กลุ่มสุขภาพชุมชน สถานีอนามัย ชมรมคนพิการ และมูลนิธิพระมหาไถ่ เพื่อการพัฒนาคนพิการ เป็นต้น

3.3.13. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมที่จะดำเนินการในอนาคตต่อไป

แผนงาน/โครงการ/กิจกรรมและบริการทางสังคมที่จะดำเนินการในอนาคตต่อไป ได้แก่ โครงการด้านสุขภาพ/ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โครงการสนับสนุนด้านการศึกษาของคนพิการ โครงการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการ โครงการส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ/สถานที่/กายอุปกรณ์สำหรับคนพิการ โครงการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โครงการส่งเสริมให้คนพิการอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข โครงการเยาวชนอาสา/อาสาสมัครพัฒนา/ดูแลคนพิการ โครงการนันทนาการสำหรับคนพิการ (กีฬา ดนตรี ท่องเที่ยว) แผนงานการจ่ายเบี้ยยังชีพคนพิการ แผนงานจัดการงบประมาณด้านคนพิการ แผนงานการจัดบุคลากรเพื่อรับผิดชอบงาน ด้านคนพิการ แผนงานการจัดตั้งกองทุนผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส แผนงานการจดทะเบียนคนพิการ เป็นต้น

3.4 สรุปผลการดำเนินงานกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการ/กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ดูเอกสารตารางข้างในหน้าถัดไป)

สรุปผลการดำเนินงานกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการ/กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการจัดตั้งขึ้นตาม ม.16 แห่ง พรบ.ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ปี 2554 โดยรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณอุดหนุนให้ครั้งแรกเมื่อปี 2556 จำนวน 25 ล้านบาท ต่อมาเมื่อมี พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ออกมา บังคับใช้ตั้งแต่ 28 กันยายน 2550 ก็ได้มีการระบุไว้ใน ม.23 โดยเปลี่ยนชื่อเป็น “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” โดยให้ปีละอุดหนุนการบริหารกองทุน ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้แทนองค์กรคนพิการอย่างน้อย 7 คน เป็นอนุกรรมการ โดยมีเลขที่การดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ วัตถุประสงค์ของกองทุนนี้ คือ เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ส่งเสริมและดำเนินการส่งเสริมช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคณาพิการ รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

ที่มาของเงินกองทุน มาจาก 3 แหล่ง คือ

1. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล (ปี 2538-49 ปีละ 30 ล้านบาท, ปี 2550-51 ปีละ 60 ล้านบาท, ปี 2552 ปีละ 90 ล้านบาท)
2. เงินสมทบจากสถานประกอบการที่ไม่ได้รับคนพิการเข้าทำงาน
3. ดอกเบี้ยรับ เงินบริจาค และเงินรับโอน
4. เงินรับชำระหนี้จากลูกหนี้กองทุน

การให้กู้ยืมเพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพ รายละเอียดไม่เกิน 40,000 บาท ผ่อนชำระภายในเวลา 5 ปี โดยไม่มีดอกเบี้ย

ตารางที่ 3.27 การอนุมัติจัดสรรให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2538-2552 จำแนกตามรายการ

ปีงบประมาณ	พื้นที่												รวม			
	กรุงเทพมหานคร			ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคใต้	
	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)	ราย	จำนวนเงิน (บาท)
2538-39	409	8,060,760.00	399	7,452,310.00	431	8,414,200.00	733	14,168,120.00	367	2,976,000.00	2,131	41,071,390.00				
2540	374	7,922,000.00	629	12,461,100.00	666	13,056,700.00	1,206	23,742,800.00	422	7,072,300.00	3,242	64,254,900.00				
2541	332	6,890,000.00	616	12,001,455.00	927	18,312,580.00	743	13,933,500.00	505	8,199,000.00	3,040	59,336,525.00				
2542	274	5,414,000.00	824	15,955,550.00	1,179	22,827,110.00	1,268	23,384,830.00	550	9,782,500.00	4,050	77,363,990.00				
2543	300	6,091,500.00	935	18,423,030.00	934	18,226,400.00	1,844	34,889,600.00	433	10,772,300.00	4,563	88,402,830.00				
2544	272	5,597,000.00	989	19,248,150.00	1,107	21,666,450.00	1,590	30,967,500.00	585	8,533,500.00	4,391	86,012,600.00				
2545	349	7,325,000.00	1,234	24,162,700.00	1,670	33,211,000.00	2,090	40,067,500.00	519	11,440,265.00	5,928	116,206,465.00				
2546	344	7,115,000.00	886	17,478,676.00	1,174	22,902,345.00	2,281	45,085,000.00	542	10,200,300.00	5,204	102,781,321.50				
2547	329	6,703,000.00	1,212	24,289,189.00	1,662	32,991,100.00	2,212	44,015,300.00	803	10,672,500.00	5,957	118,671,089.00				
2548	260	6,665,800.00	1,375	36,502,545.00	1,870	40,472,450.00	4,344	93,162,800.00	477	18,906,359.00	8,652	195,709,954.00				
2549	108	2,898,440.00	911	29,490,848.00	1,713	49,246,705.00	2,276	62,171,800.00	465	14,163,100.00	5,485	157,970,893.00				
2550	137	3,657,320.00	912	29,973,390.00	1,414	40,241,000.00	956	24,735,810.00	244	14,393,926.00	3,884	113,001,446.00				
2551	126	3,904,710.00	473	13,698,390.00	700	20,453,600.00	740	20,451,400.00	714	7,189,300.00	2,283	65,697,400.00				
2552	131	4,014,500.00	1,063	31,246,386.00	1,628	42,584,232.00	1,624	40,866,450.00	678	22,487,285.00	5,160	141,198,853.00				
รวม	3745	82,259,030.0	12458	292,383,719.00	17075	364,152,272.00	21697	511,642,410.00	.212		63,97	1,427,679,656.50	0			

ตารางที่ 3.28 อาชีพของผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินปี 2551-2552

ภูมิสำเนา	อาชีพ											
	ค้าขาย (ราย)		ร้อยละ		รับจ้าง (ราย)		ร้อยละ		เกษตรกรรม (ราย)		ร้อยละ	
	2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552
กรุงเทพ	92	105	10.13	4.82	30	24	7.09	2.81	2	2	0.20	0.09
มหานคร												
ภาคกลาง	247	527	27.20	24.17	79	187	18.68	21.92	187	349	19.38	16.41
ภาคเหนือ	233	689	25.66	31.61	121	225	28.61	26.38	314	714	32.54	33.57
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	214	544	23.57	24.95	152	313	35.93	36.69	369	767	38.24	36.06
ภาคใต้	122	315	13.44	14.45	41	104	9.69	12.19	93	295	9.64	13.87
รวมรายละเอียดของผู้ที่ทั้งหมด	908	2,180	100	100	423	853	100	100	965	2,127	100	100
รวมเงินและร้อยละของผู้ที่ทั้งหมด	26,678,250	60,720,304	39.82	43.50	13,130,100	24,192,280	19.60	17.13	27,184,150	56,286,269	40.58	39.86

ในปี 2551 จำนวนเงินที่กองทุนผู้มีที่ดินให้บุคคลกู้ยืมมีรวม 2,296 ราย เพิ่มขึ้นปี 2552 จำนวนผู้กู้ยืมจะเป็นมากกว่า 2 เท่าตัว คือ 5,160 ราย ในจำนวนผู้กู้ยืมจะเป็นชายมากกว่าหญิงประมาณ 2 เท่าตัว (ปี 2551 ชาย 1,552 หญิง 744 ปี 2552 ชาย 3,334 ราย หญิง 1,826 ราย) ทั้ง 2 ปีเป็นผู้ส่วนใหญ่เกือบ 3 ใน 4 เป็นผู้พิการทางกาย (ปี 2551 ร้อยละ 73.61 ปี 2552 ร้อยละ 72.25) รองลงมาในปี 2551 เป็นผู้พิการทางการได้ยินร้อยละ 11.24 ถัดไปเป็นผู้พิการทางการมองเห็นร้อยละ 9.45 แต่ในปี 2552 ผู้กู้ยืมที่เป็นผู้พิการทางการมองเห็นและทางการได้ยินจะใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 11.34 และ 11.24 ตามลำดับ และทั้ง 2 ปี ผู้พิการซ้ำซ้อนจะผู้ยืมน้อยที่สุด คือไม่ถึงร้อยละ 1 ทั้งสองปี และที่น้อยรองลงมา คือ ผู้พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ใกล้เคียงกันทั้งสองปี (ปี 2551 ร้อยละ 1.35 ปี 2552 ร้อยละ 1.38)

อาชีพที่อนุญาติให้ทำมากที่สุดในปี 2551 คือ อาชีพ เกษตรกรรม (965 ราย หรือร้อยละ 42.03 มีวงเงินร้อยละ 40.58 ของจำนวนเงินให้กู้ทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย (908 ราย หรือ ร้อยละ 39.55 โดยมีวงเงินกู้ร้อยละ 39.82) น้อยที่สุด คือ อาชีพรับจ้าง (423 หรือร้อยละ 19.60) ส่วนในปี 2552 อาชีพที่ได้รับอนุมัติมากที่สุดคือ อาชีพค้าขาย (2,180 ราย หรือร้อยละ 42.55 คิดเป็นวงเงินกู้ร้อยละ 43.00) และอาชีพเกษตรกรรม (2,127 ราย หรือร้อยละ 41.22 คิดเป็นวงเงินกู้ร้อยละ 39.86) ส่วนอาชีพที่ได้รับอนุมัติน้อยที่สุดคืออาชีพรับจ้าง เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา (853 ราย หรือร้อยละ 16.53 คิดเป็นวงเงิน ร้อยละ 17.13)

เมื่อจำแนกผู้ถูกติดตามอาชีพและภาคพบว่า อาชีพที่ได้รับบริการจัดสรรเงินกู้ส่วนใหญ่ คือ ผู้เยี่ยมในปี 2551 จะอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (อนุมัติ 740 ราย กู้จริง 735 ราย หรือร้อยละ 32.01) รองลงมา คือ ภาคเหนือ (อนุมัติ 700 ราย กู้จริง 668 ราย หรือร้อยละ 29.10) โดยทั้ง 2 ภาคนี้ผู้กู้จะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด ถัดมา คือ ภาคกลาง (อนุมัติ 473 ราย หรือ ร้อยละ 22.34) ซึ่งจะมีอาชีพค้าขายมากที่สุด ส่วนในปี 2552 ตัวเลขจะแตกต่างกันเล็กน้อย คือ ผู้ที่จะอยู่ในภาคเหนือสูงสุดแต่ใกล้เคียงมากกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (1,628 รายหรือร้อยละ 31.55 ราย และ 1,624 ราย หรือร้อยละ 31.47 ตามลำดับ) โดยผู้กู้จะมีอาชีพค้าขายมากที่สุด เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3.29 การสนับสนุนโครงการจ้างเมตามประเภทองค์กร ประเภทความพิการและประเภทโครงการ ปีงบประมาณ 2551-2552

ที่	ลักษณะข้อมูล	จำนวน (โครงการ)		ร้อยละ		จำนวนเงิน		ร้อยละ	
		2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552
1	ประเภทโครงการที่ได้รับการสนับสนุน								
	- องค์กรคนพิการ	119	137	79.87	83.30	22,370,388	43,150,465	72.53	84.74
	- องค์กรเอกชนด้านคนพิการ	9	18	6.04	11.04	1,096,925	3,567,598	3.55	7.01
	- องค์กรภาครัฐ	21	10	14.09	6.06	7,376,559	4,203,320	23.92	8.25
	รวม	149	165	100.00	100	30,843,872	50,921,383	100.00	100.00

ที่	ลักษณะข้อมูล	จำนวน (โครงการ)		ร้อยละ		จำนวนเงิน		ร้อยละ	
		2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552
2	ประเภทความพิการตามองค์การของสหประชาชาติและองค์การเอกชนด้านคนพิการ								
	- พิกัดทางการเห็น	26	28	20.31	16.97	4,126,900	3,851,792	17.59	7.56
	- พิกัดทางการได้ยินหรือการเคลื่อนไหว	26	13	20.31	7.88	4,819,640	4,273,333	20.54	8.39
	- พิกัดทางการได้ใจหรือสื่อต่อความหมาย	29	24	22.66	14.55	4,020,390	3,489,589	17.13	6.85
	- ออทิสติก	15	14	11.72	8.48	2,000,000	4,333,333	8.52	8.52
	- พิกัดทางจิตใจ	4	26	3.13	15.76	2,000,000	3,872,440	8.52	7.60
	- พิกัดทางสติปัญญา	19	38	14.84	23.03	2,764,133	4,332,981	11.78	8.51
	- พิกัดทางการเรียนรู้	-	2	-	1.21	-	487,300	-	0.96
	- ทุกประเภทความพิการ	9	20	7.03	12.12	3,736,250	26,280,615	15.92	51.61
	รวม	128	165	100.00	100	23,467,313	50,921,383	100	100
3	ประเภทโครงการ								
	- อบรมให้ความรู้	54	62	36.24	37.58	7,361,990	9,078,847	23.87	17.83
	- ศีลธรรม	37	9	24.83	5.46	3,465,926	5,099,500	11.24	10.01
	- กิจกรรมงาน/อาสาสมัคร	10	55	6.71	33.33	7,003,950	26,438,313	22.71	51.92
	- ประชุมสัมมนา	18	2	12.08	1.21	7,159,681	3,540,000	23.21	6.95
	- ผลิตสื่อ	3	3	2.01	1.82	1,806,250	1,044,000	5.85	2.05
	- สนับสนุนแล่มภาษามือ	5	4	3.36	2.42	1,158,100	449,325	3.75	0.88
	- สอนภาษามือ	8	10	3.36	6.06	720,640	1,169,875	3.11	3.39

ที่	ลักษณะข้อผูก	จำนวน (โครงการ)		ร้อยละ		จำนวนเงิน		ร้อยละ	
		2551	2552	2551	2552	2551	2552	2551	2552
-	ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย	17	2	11.41	1.21	2,167,335	2,525,000	7.03	4.96
-	การวิจัย	-	1	-	0.61	-	344,500	-	0.68
	รวม	165	149	100	100	30,843,872	50,921,383	100	100

จากตารางข้างต้นในปี 2551 และ 2552 ประเภทขององค์กรของคณพิภพจะได้รับการสนับสนุนมากที่สุด รองลงมา คือ องค์กรภาครัฐและองค์กรเอกชนด้านคณพิภพ โดยองค์กรของคณพิภพจะได้รับการสนับสนุนมากกว่าองค์กรสองประเภทหลังในจำนวนโครงการประมาณ 4 เท่าในปี 2551 และเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 5 เท่า (จำนวน 137 : 28 โครงการ) ในปี 2552 โดยได้รับจำนวนเงินงบประมาณเป็น 2.7 เท่า ในปี 2551 (ร้อยละ 73:27) และเพิ่มขึ้นเป็น 5.7 เท่า (จำนวน 119 : 30 โครงการ) (ร้อยละ 85:15) ในปี 2552

เมื่อแยกประเภทความพิภพและประเภทโครงการ ทั้งองค์กรของคณพิภพและองค์กรเอกชนด้านคณพิภพ ที่ได้รับการสนับสนุน มีจำนวนแตกต่างกันอยู่บ้างระหว่าง 2 ปี ที่ผ่านมา คือในปี 2551 องค์กรคณพิภพด้านการได้ยื่นหรือสื่อความหมายจะได้รับสนับสนุนในจำนวนโครงการมากที่สุด (29 โครงการ) รองลงไปคือองค์กรคณพิภพทางกายหรือการเคลื่อนไหว และองค์กรคณพิภพทางการเห็น (26 โครงการ) แต่เมื่อคิดจำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนขององค์กรคณพิภพทางกายหรือการเคลื่อนไหว จะได้รับมากที่สุด (ร้อยละ 20.54) ของงบประมาณทั้งหมดที่กองทุนสนับสนุน รองลงมา คือ องค์กรคณพิภพทางการเห็น และองค์กรคณพิภพทางกายและการเคลื่อนไหว ที่ได้รับใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 17.59 และ 17.13 ตามลำดับ) และเมื่อแยกตามประเภทโครงการ โครงการอบรมให้ความรู้จะมีมากที่สุด (54 โครงการ) รองลงไปได้แก่ โครงการฝึกอาชีพและโครงการประชุมสัมมนา (37 และ 18 โครงการ ตามลำดับ) แต่จำนวนงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนมากที่สุด ได้ใกล้เคียงกัน คือ โครงการอบรมให้ความรู้ โครงการประชุมสัมมนา และกิจกรรม/งาน/ประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 23.87, 23.21 และ 22.71 ตามลำดับ)

ถ้าหำรปี 2552 องค์กรของคณพิภพ และองค์กรเอกชนด้านคณพิภพ ที่ได้รับการสนับสนุน ในจำนวนโครงการมากที่สุด ได้แก่ องค์กรคณพิภพทางสติปัญญา (38 โครงการ) รองลงไป คือ องค์กรคณพิภพด้านการเห็น (28 โครงการ) ตามมาด้วยองค์กรคณพิภพทางจิตใจ (26 โครงการ) แต่เมื่อพิจารณาจากงบประมาณกับพบว่า มีองค์กรความพิภพ 3 ประเภท "ได้รับงบประมาณสนับสนุนใกล้เคียงกัน" คือ องค์กรคณพิภพออกทัศนคติ องค์กรคณพิภพทางสติปัญญา และองค์กรคณพิภพทางกายหรือการเคลื่อนไหว (ร้อยละ 8.52, 8.51 และ 8.39 ของงบประมาณทั้งหมดที่กองทุนให้การสนับสนุน) โดยมีโครงการประเภทที่สูงสุด (62 โครงการ)

รองลงมา คือ กิจกรรม/งานประชาสัมพันธ์ (55 โครงการ) และถัดมา คือ โครงการสอนภาษามือ (10 โครงการ) แต่เมื่อดูจากงบประมาณที่ได้รับพบว่า กิจกรรม/งาน/ประชาสัมพันธ์ ได้รับงบประมาณสนับสนุนมากที่สุด และเป็นครึ่งหนึ่งของงบประมาณสนับสนุนที่กองทุนจัดสรรให้ ในปีนี้ (ร้อยละ 51.92) รองลงไป คือ ประเภท โครงการอบรมให้ความรู้ และโครงการฝึกอบรมคำดับ (ร้อยละ 17.83 และ 10.01ตามลำดับ)

นอกจากนี้ในปี 2552 ยังได้มีการจับแนกโครงการและงบประมาณที่กองทุนจัดสรรให้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ไว้ด้วย ปรากฏว่ายุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและเครือข่าย มีจำนวนโครงการมากที่สุด คือ 83 โครงการ คิดเป็นครึ่งหนึ่งของโครงการทั้งหมด คือ ร้อยละ 50.30 รองลงไป คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริมเจตคติที่ดีของคนพิการ ครอบครัว และสังคมที่มีต่อความพิการและคนพิการ คือ 66 โครงการ หรือ ร้อยละ 40.0 ถัดไป คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการบริหารจัดการระบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 10 โครงการ หรือร้อยละ 6.06 ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 4 มีจำนวนโครงการน้อยที่สุดคือ 6 โครงการ หรือ ร้อยละ 3.64 แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าไม่ได้มีการแยกจำนวนเงินที่กองทุนจัดสรรให้เป็นรายยุทธศาสตร์ไว้ด้วย

อย่างไรก็ดีโดยสรุปในช่วงครึ่งแรกของแผนฯ ฉบับที่ 3 นี้ กองทุนมีการเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากมีรายรับในสองปีหรือครึ่งแรกของแผนฯ ฉบับที่ 3 เพิ่มขึ้นจากปีสุดท้ายของแผนฯ ฉบับที่ 2 (2549) 2 เท่าตัวและ 3 เท่าตัว ในปี 2550-51 และ 90 ล้าน ใน ปี 2552 ทั้งนี้ยังไม่รวมรายได้อื่นๆ โดยเฉพาะการรับเงินทดแทนจากสถานประกอบการที่ไม่ได้จ้างคนพิการและจากการชำระหนี้คืนของลูกหนี้กองทุน ซึ่งทั้งสองจำนวนนี้ ได้ตั้งจากงบประมาณที่ได้รับจากรัฐ นอกจากนี้ยังมีรายได้เพิ่มอีกบางส่วนจากดอกเบี้ย เงินบริจาคและเงินรับโอน ทำให้กองทุนสามารถจัดสรรเงินให้กู้ยืมทั้งรายบุคคล และโครงการขององค์กรต่างๆ ได้คล่องตัวพอควร โดยมีเงินเหลือสำรองในกองทุนประมาณร้อยละ 9 ของทั้งสองปี (ปี 2551 รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม 35,715,934.02 บาท โดยมีเงินกองทุน รวม 406,006,335.77 บาท หรือคิดเป็นเงินคงเหลือร้อยละ 8.79 ของเงินกองทุน และในปี 2552 มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย 226,257,466.11 บาท ในขณะที่มีเงินกองทุนรวม 248,592,947.26 บาท คิดเป็นเงินคงเหลือร้อยละ 8.98 ของเงินกองทุน) นับว่าเป็นการบริหารการเงินที่อยู่ในเกณฑ์สูงคือได้คะแนน 3 เนื่องจากมีความรอบคอบในการพิจารณาอนุมัติจัดสรรกู้ยืม โดยมีการตั้งอนุกรรมการโครงการ (ส่วนกลาง) คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด และ คณะอนุกรรมการตามความพิการอีก 5 คณะ โดยได้มีการพิจารณาถ่วงดุลโครงการรวมทั้งสิ้น 57 ครั้งในรอบปี 2552